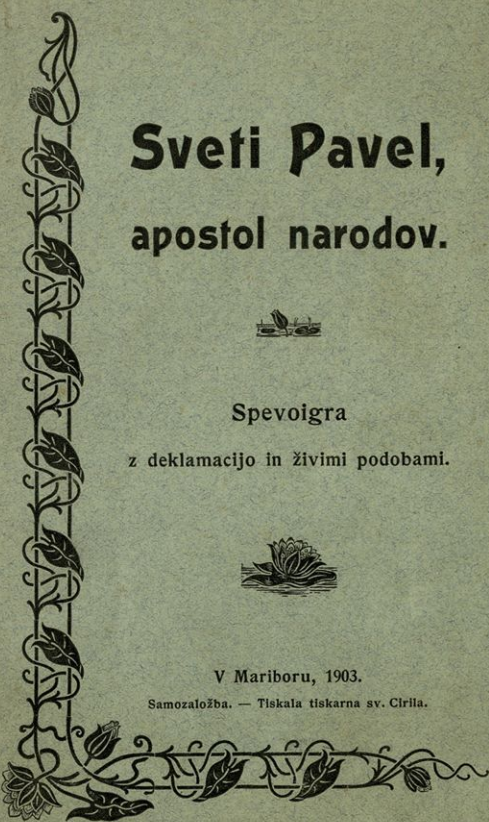

102323

Sveti Pavel, apostol narodov.

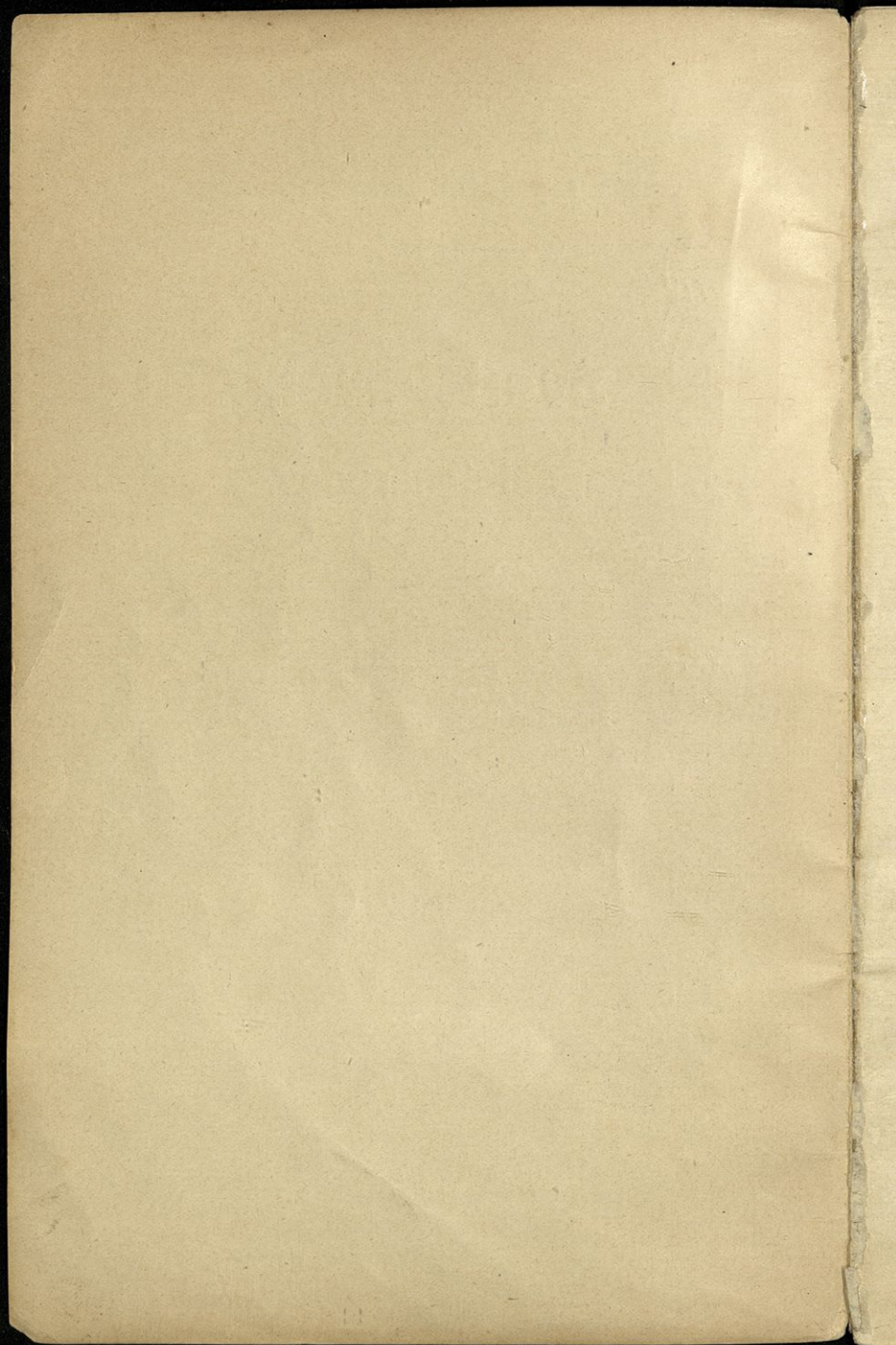
Spevoigra

z deklamacijo in živimi podobami.

V Mariboru, 1903.

Samozaložba. — Tiskala tiskarna sv. Cirila.

Sveti Pavel, apostol narodov.

Spevoigra z deklamacijo in živimi podobami.

V Mariboru, 1903.

Samozaložba. — Tiskala tiskarna sv. Cirila.

102323

102323

FJC 4931 / 1951

Prečastitemu, prevzvišenemu
gospodu gospodu

dr. Mihaelu Napotnik,
knezu in škofu,

poklanja v znamenje otroške vdanosti
in srčne hvaležnosti

zavod šolskih sestrá
pri Sv. Petru niže Maribora.

Plenitudo legis est dilectio.
In fide vivo Filii Dei.
Cupio dissolvi et esse cum Christo.

Ti napisi so stali nad pročeljem gledališkega odra, in sicer v ravno istem obrazcu. Pod njim ob obeh straneh pa sveti nadangel Mihael in sveta cerkev. (Pri vsaki podobi na imenovanem mestu, ne kakor kažejo svetlopsi).

Sveti nadangel Mihael, voditelj svete čete v nebesih in zaščitnik vojskujoče cerkve na zemlji, je bil v svetlo višnjevi vojni obleki s srebrnim oklepom, mečem in ščitom oborožen, sinje nogavice in črne sandale na nogah, v kodrih pa zlati obroček s križcem noseč.

Sвета cerkev, nevesta Kristusova je imela belo svatovsko oblačilo, zeleni pas upanja okoli ledja, mirtov venec in pajčolan na glavi. Ti dve alegorični osebi sta govorili.

Sveta cerkev:

Knez svete čete, zmagovalni,
Sel kralja vekov, stoj, vniđi!
Povej nevesti Njega žalni,
Kje ji rešitve soj blesti!
Otroke sem vzredila v časti,
A, slušaj zemlja, čuj nebó!
Zdaj zaničujejo me v strasti,
Malikom vence pletejo.
Ne marajo za dom Očeta,
In ne za živih vir vodá,
Kakó bo kapnica razdrta
Tešila žejo njih srcá?
Glej, skrivaj se luči večni,
A v temi tavajo v prepad,
Na palce strte se, nesrečni,
Upirajo, oj, kakov jad!
Človeška srca le hitijo
Za slajem zemskim, smrtni tir,
Od njega pa plašno bežijo,
Ki blaženstva je pravi vir.
A, vendar v dušah teh leskeče
Presveta kri se Ženina,
Za vse bil ranjen je skeleče
Na lesu križa strašnega.

Sveti Mihael:

Pogum, o sveta zaročnica,
Miruj na Srcu Jezusa;
Saj kmalu bo te, o devica,

Adlog.1

Ogreval žar vzveličanja.
 Naj svet zagrinja smrt, puščoba,
 Naj Izrael gre v Babilon —
 Pri Bogu večna je zvestoba:
 »Na skalo njo sezidal bom.«
 Tja, sursum corda, v nadzvezdišče!
 Glej, milo tam večernico!
 Razjasnila bo spet svetišče,
 Apostol slavni luč bo žarna,
 Imé mu sveti Pavel bo,
 Za njim hodila bodeš varna
 K očetu milemu v nebó.

V Damask.

1. podoba.

Ito sliko je svetlopisec toliko stisnil, da se komaj pozna. Ona sestoji namreč iz dveh delov: Prvi spredaj predstavlja blaženo Devico Marijo, katero užaljena mati Pavlova s spremljevalko prosi za izpreobrnjenje nesrečnega svojega sina Savla. V ozadju kolikor mogoče vzvišeno nad odrom, prikaže se Zveličar v beli duhovniški albi in z rumenim pasom vstajenja strmečemu Savlu na potu v Damask, kamor je bil namenjen iti preganjat kristjane; ga vrže raz konja in izpreobrne v ravno isti uri, ko njega uboga mati Rebeka priporoča materi usmiljenja v Jeruzalemu. Podoba prikazni se je še le razkrila, ko je začel

nadangel Mihael govoriti, prva pa koj po dokončanem petju, kakor pri ostalih. Pri zadnjih verzih angeljevega predavanja je vsako skupino pojasnila umetna razsvetljava.

Petje:

Naprej v Damask, naprej, naprej!
Smrt Kristusovi čredi vsej!
Kaj me preganjaš Saul, zakaj?
Ki sem te ljubil vekomaj.

Cerkev:

Miloba čarna te podobe! —
Marija, mati milosti,
Spominjaj križa se tesnobe!
»Glej, žena, sin tvoj, tvoja hči!«
Hči tvoja je nesrečna mati,
Nje Benjamin drevi v pogin,
Sovraži Njega, ki je h krati
Zveličar naš, mož bolečin.
Usmili se, presveta, prosil,
Razsveti njega naj Gospod,
Naj milost svojo na-nj porosi,
Na pravo ga privede pot.
Saj milo djal na križu sprave
Je i za Savla: »Oče, čuj!
Glej srčne kapljice krvave,
Odpusti vsem, se vseh smiluj!«

Sveti Mihael:

Kdo se zatekal je k Devici,
 Da ni mu zbrisala solzá?
 Ah, žrtvovala je pravici
 Ljubljenca svojega srca!
 O globočina, res, bogastva,
 Modrosti božje, milosti!
 Kakó neznana vsa so pota
 In sodbe tvoje, Večni Ti!...
 Pred Jagnjetom leži že v prahu
 Premagan volk iz Libana.
 Svetlobe tajne v svetem strahu
 Blišči posoda zvoljena.
 »Kdo si Gospod?« Vprašanje kratko.
 In mil odmev iz visočin:
 »Tvoj Jezus sem!« Ime presladko!
 Kaj mi velelaš? Božji Sin?«
 O, da otroci bi človeški
 Storili vse, kar Bog želi!
 Obseval bi jih svit nebeški
 Že tu v dolini žalosti.
 Šatori krasno se razpeli
 Bi v senci večnega miru,
 Se pesmi zopet glas veselil
 Razlegal bi na Sijonu.

Ikonska daritev.

2. podoba.

Okoli leta 45. po Kristusu je pripotoval sv. Pavel v Ikonij, znamenito mesto Likaonije. Ondi je izpreobrnil med drugimi petnajstletno devico Teklo, hčer veleveljavnega in zelo bogatega Ikončana, jo krstil in Bogu posvetil. Ta zadnji čin nam predočuje naša podoba. Tekla kleči pred apostolom ter sprejme iz njegove roke Križanega v svoj edini, večni delež, zapustivši zanj vse zemeljske dobrine: nečimerno bogastvo, minljivo čast, prazno veselje in kratko, nestalno ljubezen. V znamenje te velikodušne odpovedbe drži diakonisa Feba sveti pajčolan, v katerega se hoče nevesta Kristusova pred svetom zakriti, pobožna Evnika pa drži odloženo zlato krono. Na sveto pismo v roki svetega Barnaba, spremljevalca Pavlovega, bo položila desnico, da priseže svojemu božjemu Ženinu večno zvestobo. Sveta sporočila nam pravijo, da je Tekla ostala stanovitna, zvesta svoji obljubi v sredini divjih zveri, v smrtonosnem plamenu, v jami strupenih kač; sploh v raznovrstnih groznih mukah, s katerimi so njeno deviško telo mučili paganski sodniki, nadraženi od razkačenega zaročnika in lastnih, nevernih staršev. Bog jo je iz vseh nevarnosti čudovito otel. Umrla je v tihi samoti smrt njegovih svetih in je bila pokopana v Selevciji pokrajine Izavrije. Tekla se zove prva mučenica, kakor sveti Štefan prvi mučenec svete cerkve.

Sv. Pavel sprejme sv. Teklo v cerkveno občino.

2. podoba.

Petje:

Devica misli le na to,
Kar sveto je, Gospodovo.
On pa, ki se Bogá boji,
En duh je ž njim, preblaženi.

Sveta cerkev:

O, veličastvo vere tvoje,
Naš Abraham, o Pavel naš!
Zapustil si domovje svoje,
Da luč nevernikom podaš.
Zdaj še daruješ žrtev milo,
Svoj biser večnemu Bogu,
Naj, kakor peska je število,
Se množi zarod Kristusu.
A, glej, zvenela bo v plamenu
Ikonska žlahtna rožica,
Nezvesta svojemu imenu
Bo Tekla nežna deklica.
Nespamet križa li redila
Bo vede željnega duha?
Zakaj bi v pajčolan zakrila
Čarobni dar Vstvaritelja?
Vezij ljubezni pregoreče
Zaročenca ne maraš hči,
Teptaš sladkost vse zemske sreče,
Te angel Tarški to uči?
Ne vidiš dete, zveri ljute

Odpreti žrelo že za te?
 Grmade plapolati krute
 Okoli tvoje že glavé?
 O čuvaj si življenje žarno!
 Zalega gadov piha že.
 Kaj voliš pot takó nevarno?
 Magister, opraviči se!

Sveti Mihael:

Naj me umé, komur je дано. —
 Da bili vsi bi, kot sem jaz
 In jagnje to zdaj žrtvovano.
 Zvezdé¹ nebá, slušajte nas!
 Presveti križ nam v smrti tvarja
 Nedolžnost čisto duše le;
 Že vzhaja likaonska zarja
 Čez večne gore sijonske.
 Do konca zvesta, stanovitna
 V ograji Tekla je srčno,
 Za venec zmage čudovitna,
 Zročila mukam je teló.
 Moč božja — bil je križ devici,
 Počitje sladko ženina,
 Odmrla svetu je v resnici,
 Živela le za Kristusa.
 O duše Bogu posvečene!
 V izgled je lepi vsem ljudem
 Dišava žrtve te ljubljene,

¹ Skriv. raz. 1. 16.

3. podoba.

Sv. Pavel na areopagu.

Prešinjaj vam osrčje vsem.
 Povelja nimam od Gospoda —
 A, svet vam dam, izvoljenci,
 Ostane čista naj — posoda,
 Svet — tempelj Duha milosti.
 Duh pa rodi krepost, strpljivost,
 Ljubezen, čistost, mir, krotkost;
 Dobroto, milost, zanesljivost,
 Zvestobo, zdržnost in radost.
 Kupujte čas, ker božja volja
 Posvečevanje vaše je,
 Da bo svetilka polna olja,
 Ko bliža večni Ženin se.
 On, ki vas je poklical, dragi,
 Je zvest, resničen vekomaj.
 Vaš trud ni prazen, k vsaki zmagi
 Pridruži krono sveti raj.

Na areopagu.

3. podoba.

Pavel oznanjuje sveti evangelj v Atenah, glavnem mestu slavne Grecije, in sicer sredi areopaga ali Martovega griča, kjer je zborovalo najstarejše atensko sodišče. Namenjen je bil počakati dohod svojih dveh milih pomočnikov Sila in Timoteja, a, ko je, sprehajajé se po ulicah, sprevidel silno maliko-

vanje mesta, vznevolil se je njegov duh in pričel je z apostolsko gorečnostjo in močjo govoriti o pravem Bogu, začeniši z opazko na njih svetišču »Nepoznanemu Bogu.« Prav primerno bi bilo, ko bi se res v ozadju videl oltar z napisom: »Diis ignotis.« Pavlove besede so bile kakor blisk in grom v temni noči, zlasti, ker je končno napovedal vstajenje in sodbo sveta. Marsikateremu njegovih poslušalcev se je to čudno zdelo, da so se celo smejali, a vendar je tudi Kristusu pridobil več blagih, plemenitih duš, kakor: Dionizija areopagita (to je na sliki oni mož, kateri z izredno pazljivostjo in z velikim spoštovanjem Pavla posluša) in bogaboječo ženo Damarido, ki kleči v drugi vrsti, drže svojo majhno hčerkico.

Petje:

Sedaj ostaja trojč še:
 Ljubezen, vera, upanje.
 Največja pa je vekomaj
 Ljubezen, ki sledi nam v raj.

Cerkev:

Dežela muz, glej modrijana!
 Pred njim gineva tvoja luč.
 Besede divnega Taržana
 So neumljive vede ključ.
 Akropola krasna, trepeči!
 Umakni se, olimpski raj!

Maliki v brezdno! Pride Večji,
Vstvaritelj svetov, Adonaj!
Zdaj blagor vam, Helenci verni!
Dopolnjene so vse želje.
V resnici, sreči neizmerni
Kipelo vaše bo srcé.
Le slušajte klic Pavla, mili,
Pastirja vaših duš zares,
In kmalu boste zasledili
Pot do preblaženih nebes.
Pot do nebes in do Očeta
Vam nepoznanega Boga,
Čigar dobrota, večna, sveta
Poslala je Vzveličarja.
Glas gromoviti, ti pa kliči,
In doni v Babel, v Partenon!
Naj stresejo se grešni griči,
Propade belialov tron!

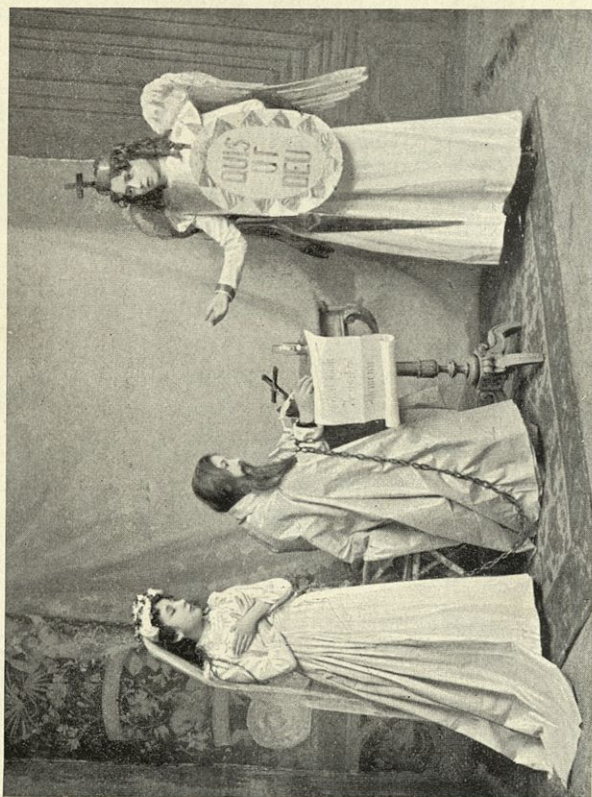
Sveti Mihael:

Aten pogumni vi sinovi!
Povzdignite svoje glavé!
Napočili so srečni dnevi
Spoznanja slavne Grecije.
Vaš Bog, dozdam še vam neznani,
Čigar oltar se tam blesti,
Se razodel bo zdaj med vami
Po svojem hlapcu, čujte vsi!
On je, ki vstvaril je svetove,

Gospod nebá in zemskih mej,
Ki nadvladuje dol, bregove,
Življenje daje stvari vsej.
Samó iz enega pomnožil
Je rod človeški čudežno.
Vsem, čas in kraj, ime določil
Po sodbah svojih milostno.
Naj iskali bi le Gospoda
U duhu in resničnosti,
Dasi, o blažena usoda!
V njem bivamo, živimo vsi.
Ne mislite, da vsi bogovi,
Enaki kipom vašim so,
Pregnal vam bode nauk novi
Iz vaših src i zmoto to.
Nevednim Bog rad prizanese,
Zdaj pa človeštvu govori:
»Naj sad pokore vsak prinese,
Če hoče se vzveličati.«
Že je pregrozni dan odločil,
Ko sodil bo pravično svet
Po Sinu, ki ga v smrt izročil,
A k veri vsem obudil spet.

Sv. Pavel v ječi.

4. podoba.

V ječi.

4. podoba.

Sveti Pavel je bil večkrat v ječah, kakor sam piše v listih do Korinčanov. Nosil je vezi Kristusove v Filipah, v Jeruzalemu, v Cezareji, končno tudi v Rimu. Ko je bil prvokrat ukovan v spone krutega Nerona leta 60. p. K., je ostal ondi dve leti. Toda vkljub tesni ječi in navzlic težkim verigam ni bila privezana božja beseda. Oznanjeval je božje kraljestvo in učil, kar je od Gospoda Jezusa Kristusa. Prav tukaj so bili pod vodstvom in vdihom svetega Duha pisani oni listi, s katerimi se je, po besedah svetega Ambrozija, kakor s sladkim mlekom hranila in živila sveta cerkev v zibeli. Vidimo ga tukaj, kako sedi na bornem stolcu poleg majhne mize ter piše, ozirajoč se pogostoma na svojega božjega Učenika, list pobožnemu Filemonu, meščanu v Kolosah. Prosi ga z občudovanja vredno ljubeznivostjo odpuščanja in milosti za ubogega suznja Onezima, ki je bil svojemu gospodarju ušel, potem pa se izpreobrnil in poboljšal. Pri tej podobi je bilo prizorišče jako temno, le na mizi je brlela majhna lučica. Knez Mihael in sveta cerkev sta stala, kakor je bilo že omenjeno spredaj, ne v tavnici. Gledé na čas bi bila to 5. podoba, a radi večje izpremembe v predstavah se je tukaj uvrstila.

Petje :

Le s križem bom ponašal se,
Drevo življenja je za me.
Naj v senci tvoji večno spim
In v tvojem Jezusu živim.

Sveta cerkev :

Kako se strinja s črno nočjo
Svetlobe polni, beli dan?
V temnice pa sedi naročju
Sin solnca, demant prekrasán.
Bo ljubav tako ti vrnila,
Prezvesto, blaženo srcé?
Bo li bridkostij mučna sila
Od Kristusa ločila te?
Glej, toli željno, hrepeneče
Upira žarne v križ oči!
Kot snival bi od rajske sreče
In nosil zlate bi vezi.
Trpin prečudežni, pokaži
Pri luči svete vere nam
Spis plamenit, ki te tolaži,
Ki si učil ga milo sam.
Spis, ki v verigah ti žareva,
Ga v solzah tvojih slika bol,
Ki v prsih tvojih nam odmeva,
Ko s križa govori nizdol.

Sveti Mihael:

Na križ pribit je z Učenikom,
Njegove rane nosi on;
Brat zmagoslavnim mučenikom
Vesel je Kristusovih spon.
Ljubezen močno ga priganja,
Mu tare dušo in telo.
Čuj vzdih ponižnega spoznanja
Premilo tožbo Pavlovo:
Postavo drugo, jaz nesrečni,
U mojih udih čutim še.
Oh, kdo odtrga borbi večni,
Otme telesa smrti me?
Le milost Njega, ki z višave
Je prišel v kraj gorjá in zlá,
Da nas povzdigne iz nižave
Gor do neskončnega Boga.
O, vsi, ki tukaj ž Njim v trpljenju
Se združijo, preblaženi!
V prihodnjem, boljšem tam življenju
Ž njim bodo nekdaj slavljeni.
Okó, zemljan, ni zrlo tvoje,
Srcé nobeno čutilo,
Kar Bog pripravil je za svoje,
Ki Njega zvesto ljubijo.

Slovo od Mileta.

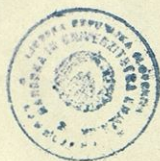
5. podoba.

Ko je bil Pavel dovršil svoje tretje misijonsko potovanje, se je vrnil po nagibu svetega Duha v Jeruzalem. Zapustivši cvetoče krščanske občine v Greciji in v Mali Aziji je plula njegova ladja čez vode sredozemskega morja mimo otokov Lesba, Kosa in Sama v Milet. V to mesto kliče skrbni pastir prednike efežanske cerkve, da se od njih poslovijo, ter jih še enkrat, kakor nekdanj prerok Samuel Izraelce, izpodbudi k zvestobi do Boga in njegove svete postave. Kmalu so se zbrali okoli ljubljene očeta njegovi zvesti, duhovni sinovi z obilnim številom bogaboječih vernikov. Kazajé na svoje žuljave roke spominjal jih je v pretresljivem govoru svojega trudapolnega, nesebičnega delovanja med njimi ter jih milo opominjal po njegovem odhodu paziti na sebe in vso čredo Kristusovo. Nato, pravi sveti Lukež, je nastal velik jok in stok med vsemi in objemajé Pavla so ga poljubovali, žalostni najbolj zaradi besede, da ne bodo več videli njegovega obličja. Evo našo sliko! Pavel blagoslavlja svojo žalujočo čredo. Timotej, njegov ljubljeni Benjamin, in zvesti Tihik klečita v bridko žalost vtopljena pri Pavlu, kakor bi se ne mogla odtrgati od dragega očetovskega srca. Poleg Timoteja joče Onezifor s svojima hčerkama, na strani Tihika pa efežanska diakonisa in drugi verniki.

Slovo od Mileta.

5. podoba.

Petje:

Oj, oče, ne zapusti nas!
Sirotic slušaj mili glas:
Brez tebe kdo nas vodil bo?
Tja v domovino blaženo?

Sveta cerkev:

Ločitve ura je odbila. —
Kdo te tolažil, čreda, bo?
Vodilja zvezda tvoja mila
Zahaja tužno za goró.
Če Pavel pojde, zapuščena
Mirú bo naselbina spet,
Krščanska deya osamljena
Bo žrtev Balovih osvét.
Dijana efeška bo vstala,
Galaški vrh bo log zverij,
Kraljica Sabe bo plakala
Kot plen pogube in strastij.
Kaj, more mati zapustiti
Dojenca v zibki nežnega?
In Pavel mogel bi oditi
Iz mesta tako zvestega?
Kdo rešiti goloba more
Brez Noeta smrtnih vodá?
Kdo Izrael do svete gore
Pripeljal bo brez Mozesa?
Timotej dragi, verna skala,

In Tihik, bratec, se solzi,
 Onezifor in hčerka mala
 Se v bridki žalosti topi.
 Ostani tu, pastir ljubljeni!
 Ne hodi proti Golgoti!
 Srca so ondi vsa — kameni.
 Kot Učenik še vmrješ ti.

Sveti Mihael:

Znam v svetem Duhu, da me ječa
 In stiska čaka v Sijonu;
 A vem, da roka mi ljubeča
 Se kaže v božjem smiljenju.
 Otroke svoje Bog kaznjuje,
 Tu, ktere ljubi, tepe on,
 A pride čas, da njim plačuje,
 Nad zvezdami pripravi tron.
 Verujte, bratje zaželeni,
 Z britkostjo ločim se od vas,
 Bolest veliko, preljubljeni,
 Za duše vaše čutim jaz.
 Bog naj bo priča te obljube:
 Odstopil vam bi sveti raj,
 Za vas se ne bojim pogube,
 Trpeti hočem vekomaj!
 Ne zabite solzá očeta!
 O, pomnite, da noč in dan
 Brezplačno sem tri cela leta,
 Se trudil, v voljo božjo vdan.

Sv. Pavel pred Neronom.

6. podoba.

Življenje moje mi ni drago,
 Nič me na svetu ne skrbi;
 Da le žrtvujem zadnjo srago,
 Svoj tek dokončam v milosti.
 Saj zemlja ni, ni dom naš pravi.
 Tu naše bivališče ni.
 Pri Bogu je, v nebeški slavi,
 Kjer ni solzá, ni žalosti.

Pred Neronom.

6. podoba.

Apostolsko Dejanje nam sicer izrecno ne pripoveduje, da in kdaj bi bil naš slavljeneč, ljubi sveti Pavel pred rimskim vladarjem; a, kot njegov jetnik moral se mu je brezdvomno predstaviti, bodi si že pri sodnijski preiskavi in sklepni obravnavi, na kar se je bil apostol sam sklical v Cezareji, ali da je sploh radovednosti krvoločnega Nerona — veleumnega Izraelca iz Cilicije videti — zadostil. Tu le na sliki vidimo svetega jetnika s povzdignjenimi očmi, težko verigo na roki, znamenje apostolstva sveto razpelo na prsih, stati pred grozovitnežem, ne, da bi se zagovarjal, marveč, kakor bi z nadnaravnim ognjem javil veselo oznanilo vzveličanja, ne meneč

se za življenje in smrt. A divja zver, boječ se Pavlo-vega božanstvenega pogleda, ter pozabivši na svoje zlato žezlo in zmagoslavni lavorikov venec na glavi, zre srepo v neznano daljavo. V ozadju pa stojita resnobni, častitljiv starček Seneka, Neronov odgojitelj, in Afranij Burrhus, poveljnik cesarske straže. Ta dva značajna moža sta se seznanila kmalu s Pavlovim duhom ter ga visoko čislala, zlasti modrijan Seneka. Njunemu vplivanju je morda tudi nekoliko pripisati, da je bil blagovestnik po prvem zaporu oproščen. Ona sama pa sta zapadla smrti, kakor tudi lastna cesarjeva mati Agripina, njegova blaga soproga Oktavija, druga žena, malovredna Popea Sabina in mnogoštevilna vrsta kristjanov, tudi sveta prvaka Peter in Pavel.

Petje:

»Glej, pošljem vas, kot jagnjeta,«
Zveličar dé, »k volkovom tja.«
A, jaz premorem vse zares
Po njem, ki krepča me z nebes.

Sveta cerkev:

Svoj tek je Venera zgrešila.
Glej, Salomon se varal je!
Tu tvojega pač uma sila
Na skalo je zadela le.
Res, prej bo solnce se stemnilo,

Zastal nevzdržni tok vodá,
 Kot bo se Pavlu posrečilo
 Vkrotiti leva rimskega.
 Kaj iščeš te življenje, oče,
 Tu, kjer kraljuje smrtna noč?
 O, zbriši naše solze vroče,
 Od klete zveri beži proč!
 Saj vidiš, da mu z žezla teče
 Nedolžna kri izvoljenih,
 Da slastno v bakle zre goreče
 Mučencev, bratov ljubljenih.
 Če se pred materjo ne strese,
 Marveč izda pogubi njo;
 Učitelju ne prizanese,
 Bo tebe sodil milostno?

Sveti Mihael:

Da se le Kristus oznanjuje,
 To veseli, tolaži me.
 Naj on se v meni veličuje
 Z življenjem, s smrtjo, dobro je.
 Ko bi ljudem dopadel, čujte,
 Služabnik Njegov nisem več!
 Oblast je božji sel, verujte,
 Zastonj njej ni izročen meč.
 Saj veste, prikazála, bratje,
 Se milost je Vzveličarja,
 Več niste tujci, zdaj ste svatje,
 Otroci našega Boga.

Spoštujte torej, vi podložni,
 Prav kot Gospoda, prednika;
 A, oni naj spoznajo složni
 V vas žive ude Jezusa.
 Vsi pa od sebe dela teme,
 Oblecite zdaj Kristusa!
 Svet mine kakor dim in pene,
 Le kar je večno, to veljá.
 A vekovečna je edina
 Ljubezen našega Boga
 In Jezusa, Ljubezni Sina.
 Ostalo vse — je plen grobá,
 Ljubezen, ki je dobrotljiva,
 Veruje, upa, vse strpi,
 Ne hvali se, ni nevoščljiva,
 Krivice se ne veseli.
 Stvarem srca ne navezuje,
 Si svesta božjega rodu,
 Pravico večno zvesto čuje
 U krilu božjem brez strahu.
 Z močmi objemi duša vsemi
 Zveličarja, ne bori svet!
 Kdor ga ne ljubi, hodi v temi,
 »Márán athá« — on bo proklet!

7. podoba.

Obglavljenje sv. Pavla.

Via Laurentina.

7. podoba.

Na večnega spomina vredni 29. dan meseca junija leta 67. po porodu Device peljali so iz mamer-tinske ječe v Rimu dva že sivolasa moža, ne v prostost, marveč v bridko smrt. Peter, glava Kristu-sove črede, osemdesetletni starček, je moral za straž-niki slediti na hrib Janikul, kjer so ga obsodili na nečastno smrt križa. Pavel pa iz Tarza, mnogoslavni apostol sveta, je bil, oseminšestdeset let star, pri »Treh vrelcih in via Laurentina« ob cesti v Ostijo z mečem obglavljen. Pobožno izročilo pravi, da se je od trupla ločena glava trikrat povzdignila od zemlje in da so usta vsetrikrat zaklicala presveto ime Jezus. Na prostorih, kamor je glava padla, so nastali trije studenci, kateri se še dandanes kažejo v srednji, izmed onih treh cerkvic, ki so postavljene na mestu obglavljenja. Na sliki ga vidimo sklonjenega — da z nagnjeno glavo, kakor njegov goreče ljub-ljeni, božji Učenik, prejme smrtni udarec in izdihne svojo veliko, plemenito dušo. Rabelj že drži sveto žrtev ter suče meč. Marija, Trifena in Priska pa tužno in plaho čakajo trenutka, da ide Jozua, blažena duša Pavlova, v obljubljeno deželo, v sveta nebesa.

Petje :

Kdo nas od tebe ločil bo,
Ljubezen Kristusova, kdo?

Progoni ne, meč, stiska ne,
Umreti le želim za te.

Sveta cerkev :

Stoj, ne dotakni se svetišča,
Ne, grozoviti meč, nikar!
Da plam iz svetega ognjišča
Te ne zapali, v večno kvar.
Jehove Angel, ti se kaži,
Obhajaj zmagoslavja dan!
Lastnino svojo pridi, straži,
Glej, delež tvoj bo žrtvovan!
Saj, »Jezus«, to ime presveto,
Na čelu svitlo mu blesti,
Ker ga spoznaval je prevneto
Pred kralji in med narodi.
Iz dna srca, po vsem telesu
Ime presladko mu žari,
Ker zanj trpel je v svojem mesu
Brez mere muk in žalosti.
Rad delal z mnogimi solzami
Šatore si za duše vse;
Zdaj kliče kralj ti z nebeščani:
»Prostor za te pripravljen je.«

Sveti Mihael :

Le padi krepko, sablja sveta,
Nebeška, zaželena hči!
Pozdrav od večnega Očeta,

Sel ljubega, si Pavlu ti.
 Odprí, odprí mu rajska vrata!
 Življenje naše je le tam.
 Zemeljsko, nič, kot — jama blata
 Svetá apostol piše sam.
 On piše, res, in neprestano
 Ter išče, kar tam gori je,
 Kjer Jagnje božje, nam zaklano,
 Kraljuje v večni slavi že.
 O »vivo, autem iam non ego«,
 Le Kristus v Pavlu še živi.
 V Njegovih ranah svojo lego
 On išče v bedi vsakršni.
 Zveličar bil mu je življenje,
 Zaklad edini, njega luč;
 U smrti pa mu bo vstajenje,
 Dobiček večni, rajski ključ.
 Glej, tek svoj verno si dopolnil,
 Boj dobro skončal, mučenik,
 Obljubo svojo bo izpolnil
 In večni venčal te Sodnik!

Cerkvi:

Ti pa, ovčice svoje pasi
 V svitu žarne zvezde te!
 In prišli bodo boljši časi
 Za pokrajine zemeljske.

Pet je.

1. V Damask.

Uglasbil Franc Grabner, kaplan.

Allegro moderato.

Harmonij ali orglje.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both are in common time (C). The music begins with a dynamic marking of *mf*. The first measure shows a half note chord in the treble and a half note in the bass. The second measure has a quarter note chord in the treble and a quarter note in the bass. The third measure has a quarter note chord in the treble and a quarter note in the bass. The fourth measure has a quarter note chord in the treble and a quarter note in the bass.

The second system continues the piece with two staves. It features a variety of chords and melodic lines. The treble staff has several chords, some with grace notes. The bass staff has a steady accompaniment of chords and single notes.

The third system concludes the piece. It starts with a *rit.* (ritardando) marking. The music features a series of chords in the treble staff and a corresponding accompaniment in the bass staff. The system ends with a final chord in the treble and a whole note in the bass.

Enoglasno.

Na-prej v Da-mask naprej na - prej! Smrt Kristu-

so- vi čre- di vsej! Na-prej v Da-mask, naprej, na-

prej! Smrt Kri- stu- so- vi čre- di vsej!

f ritardando

Adagio

p legato

Solo

p Kaj me pre- gan-jaš 'Saul za- kaj? *p* Ki

mp

sem te lju - bil ve- ko- maj. Ki

sem te lju-bil ve-ko-maj.

2. Ikonska daritev.

Adagio
mf

f *ritardando* *p* De-

vi ca mis- li le na to, kar sve - to

mf

mf

molto crescendo

je Go- spo- dc- vo, On pa ki

f

molto crescendo

f

pp *ritardando*

se Bo- ga dr ži, En duh je žnim pre-

pp

bla - že - ni, En duh je žnjim pre - bla - že -

ni.

sempre pp *ppp*

3. Na areopagu.

Introduction. Adagio
dolce

p

Lento tranquillo

1. glas *p* Se-daj o - sta - ja tro- je še:

2. glas *p*

3. glas *p*

4. glas

1. Lju - be - zen ve - ra u - pan - je.

2.

3.

4.

1. Naj-več- ja pa je ve - ko - maj

2.

3.

4.

1. *pp* Lju- be - zen, ki sle - di nam v raj,

2.

3. *pp*

4. *pp*

1. lju - be - zen, ki sle - di nam v raj

2.

3.

4.

4. V ječi.

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of three systems of staves. The first system shows the beginning of the piece with a treble clef staff containing rests and a piano accompaniment starting with a *p legato* marking. The second system continues the piano accompaniment with a *mf* marking and a *ritardando* instruction. The third system introduces a vocal line with the lyrics "Le kri - ža ho - čem hva - lit" and a piano accompaniment with a *p* marking.

Adagio

p legato

mf *ritardando*

p Le kri - ža ho - čem hva - lit

se, Dre - vo živ - ljen - ja je za

me *p* Naj v sen - ci tvo - ji več - no

spim, *mf* In v tvo-jem Je - zu - su ži-

vim, *pp* Naj v sen - ci tvo - ji

več - no spim *f* In v tvo-jem Je - zu -

pp *legato* *mf*

su - ži - vim.

f

5. Slovo od Mileta.

Con moto
p

Solo
rit. *p* Oj o-če ne za-

pu-sti nas, Si - ro-tic slu-šaj mi - li glas, Brez

crescendo

te-be kdo nas vo - dil bo, Tje v do - mo - vi - no

mf

bla - že - no, Brez te - be kdo nas vo - di - lo

pp

pp nas vo - dil bo?

pp

crescendo

dvoglasno *marca*

ff Oj o-če ne za-pu-sti nas, Si-

ff *f*

ro-tic slu-šaj mi-li glas, Brez te-be kdo nas

vo-dil bo, Tje v do-mo-vi-no bla-že-no Brez

te-be kdo nas vo-dil bo.

6. Pred Neronom.

(3 glasno)

(Tutti) Maestoso Solo
f Glej poš-ljem vas, *p* kot jag-nje-

Tutti

ta! Zve-li-čar dé, k vol-ko-vom

Solo andante

tja.« A jaz pre-mo-rem vse za-

res, Po njem ki krep-ča me z ne-

bes.

pp *legato* *rit.*

Detailed description: This system contains a vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with a whole note rest, followed by a half note rest, and then a quarter note. The piano accompaniment consists of two staves. The right hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The left hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The tempo markings *pp*, *legato*, and *rit.* are placed below the piano accompaniment.

Tutti

mf A jaz pre - mo - rem vse za -

mf

Detailed description: This system is marked *Tutti*. It features a vocal line and piano accompaniment. The vocal line starts with a half note rest, followed by a half note, and then a quarter note. The piano accompaniment consists of two staves. The right hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The left hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The tempo marking *mf* is placed below the piano accompaniment.

res, *f* Po njem ki krep - ča me z ne -

f

Detailed description: This system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line starts with a half note, followed by a half note, and then a quarter note. The piano accompaniment consists of two staves. The right hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The left hand starts with a half note chord, followed by quarter notes, and ends with a half note chord. The tempo marking *f* is placed below the piano accompaniment.

bes, Po njem, ki krep - ča me z ne-

ff

ritardando

bes z ne - bis.

rit. *p*

7. Via Laurentina.

(3 glasno)

Andante

pp

p Kdo nas od te-be ločil bo, Ljubezen Kri-stusova

kdo? Pro-go-ni ne, meč stiska ne, *p* U-mre-ti

crescendo

le-že-lim za te, *f* U-mre-ti

decrescendo *ff*

le že - lim za - te.

The first system of music consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written on a single treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The lyrics "le že - lim za - te." are written below the notes. The piano accompaniment is written on two staves: a right-hand treble clef staff and a left-hand bass clef staff. The right-hand part features a melodic line with some grace notes and rests, while the left-hand part provides a harmonic accompaniment. A dynamic marking of *ppp* (pianissimo) is placed between the piano staves.

The second system of music continues the piano accompaniment from the first system. It consists of two staves: a right-hand treble clef staff and a left-hand bass clef staff. The right-hand part continues the melodic line with some rests, and the left-hand part continues the harmonic accompaniment. The system concludes with a double bar line.

Kazalo.

Besedilo.	Stran.
Posvetitev	3
Uvod	5
V Damask. 1. podoba	7
Ikonska daritev. 2. podoba	10
Na areopagu. 3. podoba	13
V ječi. 4. podoba	17
Slovo od Mileta. 5. podoba	20
Pred Neronom. 6. podoba	23
Via Laurentina. 7. podoba	27

Petje.

1. V Damask	31
2. Ikonska daritev	34
3. Na areopagu	36
4. V ječi	39
5. Slovo od Mileta	42
6. Pred Neronom	45
7. Via Laurentina	48

